

6. SOVELLUKSIA STOKASTISELLE INTEGROINNILLE

6.1. Uusia martingaaleja. Tähän mennessä olemme löytäneet vain kourallisen martingaaleja eli tiedämme, että B_t on martingaali, $B_t^2 - t$ on martingaali sekä harjoitustehtävän $B_t^3 - 3tB_t$. Näillä kaikilla on yhdistävänä tekijänä se, että ne ovat muotoa $f(B_t, \langle B \rangle_t)$. Ensimmäisessä $f(x, y) = x$, toisessa $f(x, y) = x^2 - y$ ja kolmannessa $f(x, y) = x^3 - 3xy$. Yritämme seuraavaksi löytää muita martingaaleja, jotka ovat muotoa $f(B_t, \langle B \rangle_t)$.

Koska esimerkeissämme f oli C^∞ -funktio, niin voimme suoraan aloittaa Itön kaavasta. Asetamme $Z_t := f(B_t, \langle B \rangle_t) =: f(X_t^1, X_t^2)$. Koska X^1 on jatkuva martingaali, on se jatkuva semimartingaali. Koska $\langle B \rangle_t = t$ on lokaalisti rajoitetusti heilahteleva, on sekin jatkuva semimartingaali. Itön kaavan toisen version mukaan saamme siten, että

$$\begin{aligned} dZ_t &= f_1(X_t) dX_t^1 + f_2(X_t) dX_t^2 + \frac{1}{2}f_{11}(X_t) d\langle X^1 \rangle_t \\ (6.1) \quad &= f_1(X_t) dB_t + f_2(X_t) d\langle B \rangle_t + \frac{1}{2}f_{11}(X_t) d\langle B \rangle_t \\ &= f_1(X_t) dB_t + \left(f_2(X_t) + \frac{1}{2}f_{11}(X_t)\right) d\langle B \rangle_t \end{aligned}$$

Voimmekin nyt kysyä, milloin Z_t on lokaali martingaali. Vastaus on nyt helppo, eli silloin kun lokaalisti rajoitetusti heilahteleva termi häviää, eli kun

$$\left(f_2(X_t) + \frac{1}{2}f_{11}(X_t)\right) dt = 0$$

Tämä on yhtäpitävää (miksi? HT) sen kanssa, että

$$(6.2) \quad f_2(x, y) + \frac{1}{2}f_{11}(x, y) = 0$$

6.3. Esimerkki. Aikaisemmat esimerkkimme toteuttavat yhtälön (6.2). Jos $f(x, y) = x$, niin $f_2(x, y) = 0$ ja $f_{11}(x, y) = 0$. Jos $f(x, y) = x^2 - y$, niin $f_2(x, y) = -1$ ja $f_{11}(x, y) = \partial_x \partial_x (x^2) = \partial_x (2x) = 2$, joten $f_2(x, y) + \frac{1}{2}f_{11}(x, y) = -1 + 1 = 0$.

Yritämme nyt löytää uuden martingaalin. Jos aloitamme yritteestä

$$f(x, y) = x^4$$

niin $\frac{1}{2}f_{11} = 6x^2$ mutta $f_2 = 0$. Voimme yrittää korjata yritettä, ja lisätä siihen termi g , jolle $g_2(x, y) = -6x^2$. Yksinkertaisin tämän differentiaaliyhtälön ratkaisuihin on $-6x^2y$, joten teemme uuden yritteen

$$f(x, y) = x^4 - 6x^2y$$

Nyt $f_2 = -6x^2$, mutta $\frac{1}{2}f_{11} = 6x^2 - 6y$, joten tämäkään ei toteuta yhtälöä (6.2). Korjaamme yritettä edelleen lisäämällä termi h jolle $h_2(x, y) = 6y$. Tämän yksinkertaisin ratkaisu on $h(x, y) = 3y^2$, joten teemme taas yritteen

$$f(x, y) = x^4 - 6x^2y + 3y^2$$

Nyt $f_2(x, y) = -6x^2 + 6y$ ja $\frac{1}{2}f_{11}(x, y) = 6x^2 - 6y$, joten $\frac{1}{2}f_{11} + f_2 = 0$. Siispä $B_t^4 - 6tB_t^2 + 3t^2$ on martingaali. Vastaavasti näemme, että

$$f(x, y) = x^5 - 10x^3y + 5xy^2 - \frac{5}{3}y^3$$

toteuttaa yhtälön (6.2), joten $3B_t^5 - 30tB_t^3 + 15t^2B_t - 5t^3$ on myös martingaali.

Näiden martingaalien sovelluksena voimme esimerkiksi määrätä joitakin momentteja poistumishetkelle $\tau = \inf\{t > 0 : |B_t| \geq r\}$.

6.4. Esimerkki. Olkoon $X_t^1 = B_t^2 - t$. Jos lähetämme Brownin liikkeen kulkemaan nollassa, niin martingaalin ominaisuuksien nojalla

$$\mathbf{E}_0(B_\tau^2 - \tau) = \mathbf{E}_0 X_\tau^1 = \mathbf{E}_0 X_0 = 0.$$

Koska $|B_\tau| = r$, niin $\mathbf{E}_0 B_\tau^2 = r^2$. Siispä

$$\mathbf{E}_0 \tau = r^2.$$

Jos sovellamme samaa päättelyä martingaaliin $X_t^2 = B_t^4 - 6tB_t^2 + 3t^2$, niin havaitsemme, että

$$\mathbf{E}_0(B_\tau^4 - 6\tau B_\tau^2 + 3\tau^2) = \mathbf{E}_0 X_\tau^2 = \mathbf{E}_0 X_0^2 = 0.$$

Voimme siten päätellä, että

$$r^4 - 6\mathbf{E}_0 \tau r^2 + 3\mathbf{E}_0 \tau^2 = r^4 - 6r^4 + 3\mathbf{E}_0 \tau^2 = 0$$

joten

$$\mathbf{E}_0 \tau^2 = \frac{5r^4}{3}$$

Havaitsemme tästä, että $\mathbf{V} \tau = 2r^4/3$, joten satunnaismuuttujan $\eta := \tau/r^2$ odotusarvo $\mathbf{E}_0 \eta = 1$ ja varianssi $2/3$. Voimme siten ajatella, että pienillä r satunnaismuuttuja τ on tietyssä mielessä r^2 .

Voimmeko löytää muitakin ratkaisuja yhtälölle (6.2) kuin polynomeja. Voisimme yrittää löytää ratkaisun, joka on muotoa $Z_t = g(X_t)h(\langle X \rangle_t)$. Tällöin funktion $f(x, y) = g(x)h(y)$ osittaisderivaatat ovat $f_2(x, y) = g(x)h'(y)$ ja $f_{11}(x, y) = g''(x)h(y)$, joten saamme yhtälön

$$g(x)h'(y) = -\frac{1}{2}g''(x)h(y) \implies \frac{h'(y)}{h(y)} = -\frac{g''(x)}{2g(x)}$$

jos $g(x) \neq 0$ ja $h(y) \neq 0$. Koska vasen puoli on pelkästään muuttujan y funktio ja oikea pelkästään muuttujan x funktio, niin itse asiassa kumpikin puolista on vakio. Tämä siksi, että jos

$$a(x) = b(y)$$

kaikilla x ja y , niin $a(x) = b(0)$ on vakio ja $a(0) = b(y)$ on myös vakio. Olemme siis päättelleet, että

$$\frac{h'(y)}{h(y)} = -\lambda \quad \text{ja} \quad \frac{g''(x)}{2g(x)} = \lambda.$$

Nämä lineaariset yhtälöt on helppo ratkaista ja näemme, että

$$h(y) = Ce^{-\lambda y} \quad \text{ja} \quad g(x) = c_1 e^{-\sqrt{2\lambda}x} + c_2 e^{\sqrt{2\lambda}x}.$$

Siispä $f(x, y) = c'_1 e^{-\lambda y - \sqrt{2\lambda}x} + c'_2 e^{-\lambda y + \sqrt{2\lambda}x}$. Jos merkitsemme $\theta := \sqrt{2\lambda}$ ja oletamme, että $c'_1 = 0$ ja $c'_2 = 1$, niin

$$f(B_t, t) = e^{\theta B_t - \frac{1}{2}\theta^2 t} =: X_\theta(t)$$

on jatkuva lokaali martingaali. Toisaalta tiedämme, että

$$\int_0^t \theta f(B_s, s) dB_s$$

on aikaisempien tietojen nojalla martingaali, joten X_θ on itse asiassa martingaali.

Prosessia X_θ nimitetään usein *geometriseksi Brownin liikkeeksi* (tai joskus *eksponentiaaliseksi Brownin liikkeeksi*).

6.5. Esimerkki. Olkoon τ edelleen poistumishetki väliltä $[-r, r]$. Olkoon $\tau_r = \inf\{t \geq 0 : B_t = r\}$. Tällöin $\tau \leq \tau_r$. Nyt sovellamme geometrista Brownin liikettä, jolloin

$$\mathbf{E}_0 X_\theta(\tau_r) = \mathbf{E}_0 X_0 = e^{\theta \cdot 0 - \frac{1}{2}\theta^2 \cdot 0} = 1.$$

Koska

$$\mathbf{E}_0 X_\theta(\tau_r) = \mathbf{E}_0 \exp\left(\theta B(\tau_r) - \frac{1}{2}\theta^2 \tau_r\right) = e^{\theta r} \mathbf{E}_0 \exp\left(-\frac{1}{2}\theta^2 \tau_r\right),$$

niin merkitsemällä $\lambda = \frac{1}{2}\theta^2$, eli $\theta = \sqrt{2\lambda}$, saamme

$$\mathbf{E}_0 e^{-\lambda \tau_r} = e^{-r\sqrt{2\lambda}}$$

Haluaisimme laskea saman pysähdyshetkellä τ . Koska $\tau \leq \tau_r$, niin voimme käyttää vahvaa Markovin ominaisuutta, joten

$$\mathbf{E}\left(e^{-\lambda \tau_r} \mid \mathcal{F}_\tau\right) = e^{-\lambda \tau} \mathbf{E}_{B(\tau)} e^{-\lambda \tau_r}$$

Jos $B(\tau) = r$, niin $\tau_r = 0$, joten

$$[B(\tau) = r] \mathbf{E}_{B(\tau)} e^{-\lambda \tau_r} = [B(\tau) = r].$$

Jos taas $B(\tau) = -r$, niin käyttämällä hyväksi geometrista havaintoa (eli siirtämällä Brownin liikkeen alkamispaikkaa), voimme päätellä, että

$$\mathbf{E}_{-r} e^{-\lambda \tau_r} = \mathbf{E}_0 e^{-\lambda \tau_{2r}} = e^{-2r\sqrt{2\lambda}}$$

Siispä

$$\begin{aligned} [B(\tau) = -r] \mathbf{E}_{B(\tau)} e^{-\lambda\tau} &= [B(\tau) = -r] \mathbf{E}_{-r} e^{-\lambda\tau} \\ &= [B(\tau) = -r] \mathbf{E}_0 e^{-\lambda\tau_{2r}} = [B(\tau) = -r] e^{-2r\sqrt{2\lambda}} \end{aligned}$$

Kaiken kaikkiaan on siten voimassa

$$\mathbf{E}_0 e^{-\lambda\tau} = \mathbf{E}_0 [B_\tau = r] e^{-\lambda\tau} + e^{-2r\sqrt{2\lambda}} \mathbf{E}_0 [B_\tau = -r] e^{-\lambda\tau}$$

Nyt

$$\mathbf{E}_0 [B_\tau = -r] e^{-\lambda\tau} = \mathbf{E}_0 [B_\tau = r] e^{-\lambda\tau}$$

sillä $X_t = -B_t$ on myös Brownin liike. Koska $[B_\tau = r] + [B_\tau = -r] = 1$, niin

$$\mathbf{E}_0 [B_\tau = -r] e^{-\lambda\tau} = \frac{1}{2} \mathbf{E}_0 e^{-\lambda\tau}.$$

Päättelemme siis, että

$$\mathbf{E}_0 e^{-\lambda\tau} = \frac{1}{2} (1 + e^{-2r\sqrt{2\lambda}}) \mathbf{E}_0 e^{-\lambda\tau},$$

mistä voimme siten ratkaista poistumishetken τ momenttigeneroivan funktion, eli

$$\mathbf{E}_0 e^{-\lambda\tau} = \frac{2e^{-r\sqrt{2\lambda}}}{1 + e^{-2r\sqrt{2\lambda}}} = \frac{2}{e^{r\sqrt{2\lambda}} + e^{-r\sqrt{2\lambda}}} = \frac{1}{\cosh r\sqrt{2\lambda}} = \operatorname{sech} r\sqrt{2\lambda}.$$

Poistumishetken τ momenttigeneroiva funktio on siis *hyperbolinen sekantti* eli *hyperbolisen kosinin* resiprookkifunktio.

Taulokoista voimme nyt lukea ⁶, mikä on tämän erikoisfunktion potenssisarja. Näemme että

$$\mathbf{E}_0 e^{-\lambda\tau} = 1 + \sum_{n=1}^{\infty} \frac{(-1)^n E_n}{(2n)!} 2^n r^{2n} \lambda^n = 1 - r^2 \lambda + \frac{5}{6} r^4 \lambda^2 - \frac{61}{90} r^6 \lambda^3 + \dots$$

missä luvut E_{2n} ovat niin sanottuja *Eulerin lukuja*, jotka esiintyvät useissa kombinatorisissa ongelmissa. Tästä voimme lukea, että

$$\mathbf{E}_0 \tau = r^2, \quad \mathbf{E}_0 \tau^2 = \frac{5}{3} r^2, \quad \mathbf{E}_0 \tau^3 = \frac{61}{15} r^4, \quad \mathbf{E}_0 \tau^n = \frac{|E_n| n!}{(2n)!} 2^n r^{2n}$$

Mukavaksi harjoitustehtäväksi momenttigeneroivilla funktiolla laskemiseen voisi jättää sen osoittamisen, että Eulerin luvut toteuttavat lineaarisen rekursioyhtälön

$$1 = \sum_{r=0}^{\lfloor n/2 \rfloor} (-4)^r \binom{n}{2r} E_{n-2r}$$

⁶tai nykyään Wikipediasta

Kun $n = 0$, niin $1 = E_0$. Kun $n = 1$, niin $1 = E_{1-0} = E_1$. Kun $n = 2$, niin $1 = E_2 - 4E_1 = E_2 - 4$, joten $E_2 = 5$. Edelleen, kun $n = 3$, niin $1 = E_3 - 4 \times 3E_2 = E_3 - 60$, joten $E_3 = 61$. Seuraava luku on siten

$$\begin{aligned} 1 &= E_4 - 4 \binom{4}{2} E_3 + 16E_2 = E_4 - 24 \times 61 + 16 \times 5 = E_4 - 1464 + 80 \\ &= E_4 - 1384 \implies E_4 = 1385 \end{aligned}$$

6.2. Palautuvuus ja poistuvuus. Voimme soveltaa edellisiä ajatuksia Brownin liikkeen kulun tarkasteluun. Haluamme selvittää, milloin Brownin liike on *palautuva* ja milloin *poistuva*.

Katsotaan ensin 1-ulotteista tilannetta ja olkoon τ poistumishetki väliltä (a, b) . Koska Brownin liike on martingaali, niin jos $x \in (a, b)$, niin

$$\mathbf{E}_x B_\tau = a\mathbf{P}_x(B_\tau = a) + b\mathbf{P}_x(B_\tau = b) = \mathbf{E}_x B_0 = x$$

Koska $\mathbf{P}_x(B_\tau = a) + \mathbf{P}_x(B_\tau = b) = 1$, niin voimme ratkaista tästä, että

$$\mathbf{P}_x(B_\tau = a) = \frac{b-x}{b-a}, \quad \mathbf{P}_x(B_\tau = b) = \frac{x-a}{b-a}$$

Olkoon nyt $\eta_x = \inf t > 0 : B_t = x$. Voimme olettaa, että $x > 0$, ja kysyä, millä todennäköisyydellä $\mathbf{P}_0(\eta_x < \infty)$ eli jos lähdemme nolasta, millä todennäköisyydellä saavumme pisteeseen x ?

Soveltamalla edellä ollutta laskua väliin $(-Mx, x)$, voimme päätellä, että

$$\mathbf{P}_0(\eta_x < \infty) \geq \mathbf{P}_0(\eta_x < \eta_{-Mx}) = \mathbf{P}_0(B_\tau = x) = \frac{Mx}{x + Mx} = \frac{M}{M+1} \rightarrow 1$$

kun $M \rightarrow \infty$. Markovin ominaisuuden avulla voimme päätellä

$$\mathbf{P}_0(B(t) = x \text{ äärettömän monta kertaa}) = 1$$

joten sanomme, että 1-ulotteinen Brownin liike on *palautuva*.

Seuraavaksi voisi kysyä, miten ulottuvuus d vaikuttaa palautuvuuteen? Jos tarkennamme kysymystä siten, että kysymme:

- i*) törmääkö d -ulotteinen Brownin liike annettuun pisteeseen?
- ii*) törmääkö d -ulotteinen Brownin liike annettuun kuulaan?

Kun $d = 1$, niin vastaus on molempiin kysymyksiin myönteinen. Siirtämällä origoa voimme olettaa, että kohdassa *i*) piste on origo ja kohdassa *ii*) annettu kuula on origokeskinen. Koska nyt asetelma on rotaatioiden suhteen invariantti ja Brownin liike on rotaatioinvariantti (HT), niin tehtävän voi palauttaa yksiulotteiseksi tarkastelemalla prosessia

$$X_t = |B_t|^2 = \sum_j (B_t^j)^2$$

Jos asetamme $\tau_r := \inf\{t > 0 : X_t = r\}$, niin ensimmäinen kysymys on siten

- i*) onko $\mathbf{P}_x(\tau_0 < \infty) = 1$?

ii) onko $\mathbf{P}_x(\tau_r < \infty) = 1$ kun $r > 0$?

Kuten 1-ulotteisessa tapauksessa, voimme tarkastella molempia kysymyksiä tarkastelemalla kysymystä

$$p(x, r, R) := \mathbf{P}_x(\tau_r < \tau_R) = ?$$

kun $r < |x| < R$. Kuinka voimme vastata tähän kysymykseen? Yksiulotteinen lasku antaa syyn yrittää seuraavaa. Olkoon $\varphi: \mathbb{R}_+ \rightarrow \mathbb{R}$ jokin funktio ja $Z_t = \varphi(X_t)$. Jos Z_t on martingaali ja $\tau = \inf\{t > 0 : X_t \notin (r, R)\}$, niin

$$\mathbf{E}_x Z_\tau = \mathbf{E}_x Z_0 = \varphi(x)$$

ja koska

$$\mathbf{E}_x Z_\tau = \varphi(r)\mathbf{P}_x(X_\tau = r) + \varphi(R)\mathbf{P}_x(X_\tau = R) = \varphi(R) + p(x, r, R)(\varphi(r) - \varphi(R)).$$

niin päättelemme, että

$$(6.6) \quad \mathbf{P}_x(\tau_r < \tau_R) = p(x, r, R) = \frac{\varphi(R) - \varphi(x)}{\varphi(R) - \varphi(r)}$$

Eli todennäköisyyden laskeminen palautui sellaisen funktion φ etsimiseen, mikä tekee prosessista Z_t martingaalin. Käytämme Itön kaavaa, jolloin

$$dZ_t = \varphi'(X_t) dX_t + \frac{1}{2}\varphi''(X_t) d\langle X \rangle_t.$$

Joudumme määräämään myös prosessin X_t differentiaalin, joka on

$$dX_t = \sum_j 2B_t^j dB_t^j + \sum_j dt = dM_t + n dt$$

kun $d = n$. Siispä tämän avulla voimme määrätä, että $\langle X \rangle_t = \langle M \rangle_t$, joten

$$d\langle X \rangle_t = \sum_{j,k} 4B_t^k B_t^j d\langle B^k, B^j \rangle_t = \sum_j 4(B_t^j)^2 dt = 4X_t dt$$

sillä Brownin liikkeen komponentit ovat riippumattomia, joten $\langle B^k, B^j \rangle = 0$ (HT). Käyttämällä liitännäisyyslakia, voimme siten kirjoittaa, että

$$dZ_t = dN_t + n\varphi'(X_t) dt + 2\varphi''(X_t)X_t dt.$$

Havaitsemme, että Z_t on ainakin lokaali martingaali, jos

$$n\varphi'(x) + 2\varphi''(x)x = 0 \implies \frac{f'(x)}{f(x)} = -\frac{n}{2x} \implies f(x) = Cx^{-n/2}$$

kun $f(x) := \varphi'(x)$. Jos valitsemme $C = 1$, niin integroimalla saamme ratkaistua funktion φ , joka siten toteuttaa

$$\varphi(x) = \begin{cases} \ln|x|, & d = n = 2, \\ C_n x^{(2-n)/2}, & d = n \geq 3, \end{cases}$$

Kun $0 < r < x < R < \infty$, niin funktio φ on rajoitettu, joten Z_t^τ on Brownin liikkeen stokastisena integraalina rajoitettu martingaali, joten kaava (6.6) on voimassa.

Kun $d = 2$, niin tiedämme siten, että

$$\mathbf{P}_x(\tau_r < \infty) \geq \mathbf{P}_x(\tau_r < \tau_R) = \frac{\ln R - \ln x}{\ln R - \ln r} \rightarrow 1$$

kun $R \uparrow \infty$, joten tasossa kohta *ii*) on voimassa eli Brownin liike törmää annettuun kiekkoon, oli se kuinka pieni ja kuinka kaukana tahansa. Kun $d \geq 3$, tilanne muuttuu ratkaisevasti. Tällöin $\alpha := \frac{2-d}{2} < 0$,

$$\mathbf{P}_x(\tau_r < \infty) = \lim_{R \rightarrow \infty} \mathbf{P}_x(\tau_r < \tau_R) = \lim_{R \rightarrow \infty} \frac{R^\alpha - x^\alpha}{R^\alpha - r^\alpha} = \frac{x^\alpha}{r^\alpha} < 1$$

kun $x > r$, joten Brownin liike ei palaudu kuulaan positiivisella todennäköisyydellä, oli kuula miten iso tahansa saatikka jos kuula olisi yksittäinen piste. Tässä mielessä Brownin liike on *poistuva* kun $d \geq 3$.

Tasossa $d = 2$ on kysymys *i*) vielä vastaamatta. Koska

$$\mathbf{P}_x(\tau_0 < \tau_R) \leq \mathbf{P}_x(\tau_r < \tau_R) = \frac{\ln R - \ln x}{\ln R - \ln r} \rightarrow 0$$

kun $r \downarrow 0$, niin $\mathbf{P}_x(\tau_0 < \tau_R) = 0$ jokaisella x ja jokaisella $R > |x|$. Koska Brownin liike on jatkuva, niin $\tau_R \uparrow \infty$, kun $R \uparrow \infty$, joten

$$\mathbf{P}_x(\tau_0 < \infty) = 0$$

jokaisella $x \neq 0$. Pienellä lisäpäätelyllä, voimme osoittaa, että myös $\mathbf{P}_0(\tau_0 < \infty) = 0$, joten kohta *i*) ei toteudu tasossa eli *Brownin liike ei palaa pisteisiin*.

6.3. Dirichlet'n reuna-arvotehtävä. Palaamme alun reuna-arvotehtävään eli palaamme kappaleen 2.3. kysymykseen. Eli haluamme määrätä, mitä on $u(x) = \mathbf{E}_x f(B_\tau)$, kun $G \subset \mathbb{R}^d$ on avoin ja yhtenäinen rajoitettu joukko, piste $x \in \overline{G}$, pysähdyshetki τ on ensimmäinen poistumishetki alueesta G ja $f: \Gamma \rightarrow \mathbb{R}$ on jatkuva funktio, missä $\Gamma = \partial G$.

Voimme nyt helposti viedä esittämämme laskut ja ajatukset läpi, eli aluksi määrittelemme $Z_t := w(B_t)$, kun w on jokin vapaasti valittu kahdesti jatkuvasi derivoituva funktio alueessa G ja jatkuva reunalle Γ saakka. Havaitsemme, että tämä prosessi on hyvin määritelty satunnaisella välillä $[0, \tau]$.

Oletamme aluksi, että $x \in G$. Tiedämme topologian kursseilta, että tällöin etäisyys reunalle on aidosti positiivinen. Koska Brownin liike on jatkuva, niin se ei voi ennättää reunalle välittömästi, joten $\tau > 0$. Siispä prosessi Z_t on hyvin määritelty myös puoliavoimella satunnaisella välillä $[0, \tau)$. Välillä $[0, \tau)$ Brownin liike on jatkuva lokaali martingaali, joten Itön kaavan nojalla prosessi Z_t on

jatkuva semimartingaali välillä $[0, \tau)$. Voimme lisäksi määrätä sen stokastisen differentiaalin,

$$dZ_t = \sum_j w_j(B_t) dB_t^j + \frac{1}{2} \sum_{j,k} w_{jk}(B_t) d\langle B^j, B^k \rangle_t$$

Brownin liikkeen koordinaatit ovat riippumattomia, joten $\langle B^j, B^k \rangle_t = t[j = k]$. Siispä

$$dZ_t = \sum_j w_j(B_t) dB_t^j + \frac{1}{2} \sum_j w_{jj}(B_t) dt =: dM_t + \frac{1}{2} \Delta w(B_t) dt =: dM_t + dA_t$$

Ensimmäinen termi on jatkuva lokaali martingaali satunnaisella välillä $[0, \tau)$ ja jälkimmäinen on jatkuva lokaalisti rajoitetusti heilahteleva prosessi. Tästä voimme päätellä monta asiaa.

6.7. Lemma. *Prosessi Z on jatkuva lokaali martingaali välillä $[0, \tau)$ kaikilla lähtöpisteillä $x \in G$ jos ja vain jos $\Delta w = 0$ alueessa G .*

Todistus. Havaitsemmekin välittömästi, että jos $\Delta w = 0$ alueessa G , niin Z on jatkuva lokaali martingaali välillä $[0, \tau)$ lähdimme liikkeelle mistä tahansa pisteestä $x \in G$. Jos oletamme, että Z on jatkuva lokaali martingaali kun lähdemme liikkeellä vapaasti valitusta pisteestä $x \in G$, niin myös $A_t = Z_t - M_t$ on jatkuva lokaali martingaali. Toisaalta, se on myös rajoitetusti heilahteleva, joten tällöin $A_t = 0$. Siispä myös kaikilla pysähdyshetkillä $\eta < \tau$ on voimassa $A_\eta = 0$. Tästä seuraakin, että $\Delta w = 0$. Oletetaankin, että $\Delta w(x) > 0$. Koska Δw on jatkuva, niin löydämme sellaisen luvun $r > 0$ ja sellaisen pienen ympäristön $U \ni x$, että $\Delta w(y) \geq r$ jokaisella $y \in U$. Jos η on poistumishetki joukosta U , niin Brownin liikkeen jatkuvuuden nojalla $\eta > 0$. Siispä

$$A_\eta = \int_0^\eta \Delta w(B_s) ds \geq \eta r$$

kun lähdemme liikkeelle pisteestä $x \in U$. Siispä oletuksesta $\Delta w \neq 0$ seuraa, että $A_\eta \neq 0$ jollakin pysähdyshetkillä $\eta < \tau$, joten oletuksesta Z on jatkuva lokaali martingaali seuraa, että $\Delta w = 0$. \square

Jos siis $\Delta w = 0$ alueessa G , niin Z on jatkuva lokaali martingaali välillä $[0, \tau)$. Löydämme siten kasvavan jonon (τ_n) pysähdyshetkiä, joille $\tau_n \uparrow \tau$ sekä Z^{τ_n} on tasaisesti integroitava martingaali. Optionaalisen pysäyttämisen lauseen nojalla $\mathbf{E}_x Z_0^{\tau_n} = \mathbf{E}_x Z^{\tau_n}(\tau)$, joten $w(x) = \mathbf{E}_x Z_0^{\tau_n} = \mathbf{E}_x Z(\tau_n)$ jokaisella n . Koska Brownin liike on jatkuva ja $\tau_n \uparrow \tau < \infty$ ja w oli oletuksen mukaan jatkuva reunalle asti, voimme päätellä, että $w(x) = \mathbf{E}_x w(B_\tau)$. Jos siis $w = f$ alueen G reunalla Γ , niin $u(x) = w(x)$.

Olemme siten päätelleet, että

6.8. **Lemma.** *Jos reuna-arvotetävällä*

$$\begin{cases} \Delta w = 0 & \text{alueessa } G \\ w = f & \text{reunalla } \Gamma \end{cases}$$

on ratkaisu, joka on C^2 alueessa G ja jatkuva sulkeumaan \bar{G} , niin $w(x) = \mathbf{E}_x f(B_\tau)$.

Osoitamme seuraavaksi, että reuna-arvotetävällä on tällainen ratkaisu tai paremmin, näytämme suoraan, että u toteuttaa reuna-arvotetävän ja on säännöllinen. Näytämme aluksi, että $u \in C^2(G)$ ja että $X_t := u(B_t)$ on jatkuva lokaali martingaali. Tällöin tiedämmekin Lemman 6.7 nojalla, että $\Delta u = 0$ alueessa G .

Olkoon $x \in G$ valittu. Olkoon $r > 0$ sellainen, että $S_r(x) \subset G$ ja määritellään η_r poistumishetkenä tästä r -säteisestä kuulasta. Koska B on vahva Markovin prosessi, niin

$$u(x) = \mathbf{E}_x f(B_\tau) = \mathbf{E}_x \mathbf{E} \left(f(B_\tau) \mid \widehat{\mathcal{H}}_\eta \right) = \mathbf{E}_x \mathbf{E}_{B(\eta)} f(B_\tau) = \mathbf{E}_x u(B_\eta)$$

(yksityiskohtien ja merkintöjen tarkka miettiminen on HT). Jätämme myös harjoitustehtäväksi mieltä, että u on ainakin mitallinen ja rajoitettu funktio, sekä

$$\mathbf{E}_x u(B_\eta) = \int u(y) \mu(r, dy)$$

missä $A \mapsto \mu(r, A)$ on normeerattu pintamitta pallolla $S_r(x)$. Olkoon $\varphi \in C^\infty(-r, r)$ jokin positiivinen funktio ja oletetaan, että sen kantaja on välillä $(-r^2/2, r^2/2)$. Tällöin

$$u(x) \int_0^r \varphi(t^2) dt = \int_0^r dt \int \mu(t, dy) \varphi(t^2) u(y) = \int_{|x-y| \leq r} u(y) \varphi(|y-x|^2) dy$$

missä käytimme Fubinin lausetta näppärästi hyväksi. Siispä

$$u(x) = \int u(y) \psi(x)(y) dy$$

kun $\psi(x)(y) = [|x-y| \leq r] \varphi(|x-y|^2) = \varphi(|x-y|^2)$. Voimme siten laskea, että

$$u_j(x) = \int u(y) \psi_j(x)(y) dy$$

ja yleisesti

$$u_\alpha(x) = \int u(y) \psi_\alpha(x)(y) dy$$

Siispä u on äärettömän monta kertaa derivoituva pisteessä x ja tästä päättelemme, että $u \in C^\infty(G)$.

Nyt päättelemme martingaaliominaisuuden. Olkoon τ_n jono, jolle $\tau_n \uparrow \tau$ ja B^{τ_n} on tasaisesti integroitava martingaali. Koska u on rajoitettu, niin $u(B_t^{\tau_n})$ on integroitava. Koska B on vahva Markovin prosessi, niin

$$[s < \tau] \mathbf{E} \left(f(B_\tau) \mid \widehat{\mathcal{H}}_s \right) = [s < \tau] \mathbf{E}_{B(s)} f(B_\tau) = [s < \tau] u(B_s).$$

Siispä välillä $[0, \tau)$ vasemman puolen prosessi on lokaali martingaali, joten myös oikean puolen prosessi on lokaali martingaali. Siten $Z_t = u(B_t)$ on lokaali martingaali satunnaisella välillä $[0, \tau)$, joten $\Delta u = 0$ alueessa G .

Haluamme vielä osoittaa, että funktio u on jatkuva reunalle asti eli haluamme näyttää, että jos $x \in \Gamma$ ja $(x_n) \subset G$ on jono, niin $u(x_n) \rightarrow u(x)$ jos $x_n \rightarrow x$.

Olkoon $x \in \Gamma$ ja $(x_n) \subset G$ jokin jono, jolle $x_n \rightarrow x$. Koska

$$u(z) = \mathbf{E}_z f(B_\tau) = \mathbf{E}_z f(B_\tau) [B_\tau \in D(x, \delta)] + \mathbf{E}_z f(B_\tau) [B_\tau \notin D(x, \delta)]$$

jokaisella $z \in \overline{G}$ ja $\delta > 0$, niin jos δ on hyvin pieni, niin funktion f jatkuvuuden nojalla

$$u(z) = f(x) \mathbf{P}_z (B_\tau \in D(x, \delta)) + \mathbf{E}_z f(B_\tau) [B_\tau \notin D(x, \delta)] + o(1),$$

kun $\delta \rightarrow 0$. Jos $\mathbf{P}_{x_n} (B_\tau \in D(x, \delta)) \rightarrow 1$, kun $x_n \rightarrow x$, niin

$$u(x_n) = f(x) + o(1),$$

sillä

$$|\mathbf{E}_z f(B_\tau) [B_\tau \notin D(x, \delta)]| \leq \|f\|_\infty \mathbf{P} (B_\tau \notin D(x, \delta)) \rightarrow 0.$$

Siispä voimme päätellä, että jos $\mathbf{P}_x (\tau = 0) = 1$, niin $u(x) = f(x)$, joten

$$\lim_{n \rightarrow \infty} u(x_n) = u(x) + \psi(\delta).$$

Antamalla $\delta \rightarrow 0$ jatkuvuus seuraisi. Osoitammekin, että

6.9. Lemma. *Jos $x \in \Gamma$ on sellainen, että $\mathbf{P}_x (\tau = 0) = 1$, niin $u(x_n) \rightarrow u(x)$ jokaisella jonolla $(x_n) \subset G$, jolle $x_n \rightarrow x$.*

Todistus. Meidän on edellisen perusteella osoitettava, että jokaisella $\delta > 0$ on voimassa $\mathbf{P}_{x_n} (B_\tau \in D(x, \delta)) \rightarrow 1$, kun $n \rightarrow \infty$. Nyt

$$\mathbf{P}_{x_n} (B_\tau \in D(x, \delta)) = \mathbf{P}_{x_n} (\tau > t, B_\tau \in D(x, \delta)) + \mathbf{P}_{x_n} (\tau \leq t, B_\tau \in D(x, \delta)).$$

jokaisella $t > 0$. Intuitiivisesti on selvää, että $\mathbf{P}_{x_n} (\tau > t) \rightarrow 0$, kun $n \rightarrow \infty$, mutta väite on vielä osoitettava. Jos tiedämme tämän, niin ensimmäinen termi häviää, kun $n \rightarrow \infty$. Siis

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \mathbf{P}_{x_n} (B_\tau \in D(x, \delta)) = \lim_{n \rightarrow \infty} \mathbf{P}_{x_n} (\tau \leq t, B_\tau \in D(x, \delta))$$

jokaisella $t > 0$. Voimme edelleen kirjoittaa, että

$$\mathbf{P}_{x_n} (\tau \leq t, B_\tau \in D(x, \delta)) = \mathbf{P}_{x_n} (\tau \leq t) - \mathbf{P}_{x_n} (\tau \leq t, B_\tau \notin D(x, \delta))$$

joten olettamamme intuitiivisen väitteen nojalla $\mathbf{P}_{x_n}(\tau \leq t) \rightarrow 1$ jokaisella $t > 0$. Väite on siten muokattu muotoon

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \mathbf{P}_{x_n}(B_\tau \in D(x, \delta)) = 1 - \lim_{n \rightarrow \infty} \mathbf{P}_{x_n}(\tau \leq t, B_\tau \notin D(x, \delta))$$

jokaisella $t > 0$. Jos nyt annamme $t \rightarrow 0$, niin näyttäisi uskottavalta, että voisimme ehkä hävittää viimeisenkin häiriötermin. Jos valitsemme t niin pieneksi, että

$$\mathbf{P}_0\left(\sup_{0 \leq s < t} |B_s| > \delta/2\right) = 1 - \mathbf{P}_0(\eta \leq t) < \varepsilon$$

kun η on poistumishetki $\delta/2$ -säteisestä kuulasta, niin

$$\mathbf{P}_{x_n}(\tau \leq t, B_\tau \notin D(x, \delta)) \leq \mathbf{P}_{x_n}\left(\sup_{0 \leq s < t} |B_s - x_n| > \delta/2\right) < \varepsilon$$

kunhan x_n on riittävän lähellä pistettä x . Siispä

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \mathbf{P}_{x_n}(B_\tau \in D(x, \delta)) \geq 1 - \varepsilon$$

jokaisella $\varepsilon > 0$, jos $\mathbf{P}_{x_n}(\tau \leq t) \rightarrow 1$. Antamalla $\varepsilon \rightarrow 0$ väite seuraa, kunhan $\mathbf{P}_{x_n}(\tau \leq t) \rightarrow 1$ osoitetaan. Tämän todistaminen jää harjoitustehtäväksi (HT). \square

Edellisessä lemmassa esiintyneen ehdon $\mathbf{P}_x(\tau = 0) = 1$ toteuttavaa reunan Γ pistettä nimitetään *säännölliseksi*. Olemme siten osoittaneet seuraavaa.

6.10. Lause. *Jos jokainen $x \in \Gamma$ on säännöllinen, niin $u(x) = \mathbf{E}_x f(B_\tau)$ on Dirichlet'n ongelman ratkaisu, joka on C^2 alueessa G ja jatkuva reunalle.*

Millaiset pisteet ovat säännöllisiä? Voimme helposti havaita, että jos reuna on osa jotain puolitasa, niin tällaiset pisteet ainakin ovat säännöllisiä (HT). Jos piste $x \in \Gamma$ ei ole säännöllinen, niin määritelmän mukaan $\mathbf{P}_x(\tau = 0) < 1$. Mutta tapahtuma $\{\tau = 0\} \in \widehat{\mathcal{H}}_0$ ja kaikki tämän σ -algebran tapahtumat ovat joko melkein varmoja tai mahdottomia.

6.11. Lause (Blumenthalin 0-1 -laki). *Jos $A \in \widehat{\mathcal{H}}_0$, niin $\mathbf{P}(A) = 0$ tai $\mathbf{P}(A) = 1$.*

Siispä piste, joka ei ole säännöllinen toteuttaakin $\mathbf{P}_x(\tau = 0) = 0$. Siis epä-säännöllisten pisteiden tulee olla lähes sisäpisteiden täysin ympäröimä.

6.12. Esimerkki. Jos $G = D(\bar{0}, 1) \setminus \{\bar{0}\} \subset \mathbb{R}^2$ on tason punkteerattu avoin kiekko, niin piste $\bar{0}$ ei ole säännöllinen. Tämä seuraa siitä, että Brownin liike ei palaa tasossa pisteisiinsä eli itse asiassa $\mathbf{P}_{\bar{0}}(\eta = \infty) = 1$, kun η on osumishetki pisteeseen $\bar{0}$ (HT).

Riittäviä ehtoja pisteen säännöllisyydelle on helppo löytää. Ensimmäinen on *kartioehto*.

6.13. Määritelmä. Piste $x \in \Gamma$ toteuttaa *kartioehdon*, jos löytyy sellainen palloympäristä $U \ni x$ ja kartio V , jonka kärkipiste on x ja joille $U \cap V \subset \overline{G}^C$.

6.14. Esimerkki. Jos reunan pisteeseen $x \in \Gamma$ voi liittää tangenttiavaruuden, niin x toteuttaa kartioehdon. Jos reuna voidaan pisteen x ympäristössä esittää Lipschitzin funktion kuvaajana, toteuttaa se myös kartioehdon.

6.15. Lemma. *Jos $x \in \Gamma$ toteuttaa kartioehdon, on x säännöllinen.*

Todistus. Jos lähetämme Brownin liikkeen pisteestä $x \in U$ ja η on osumishetki kartioon V , niin $\tau \leq \eta$ melkein varmasti. Olkoon $t > 0$ vapaasti valittu. Tällöin $\mathbf{P}(B(t) \in V) > 0$. Itse asiassa, koska $B(t) - B(0) \sim t^{1/2}(B(1) - B(0))$, niin $\mathbf{P}(B(t) \in V) = \mathbf{P}_x(t^{1/2}B(1) \in V) = \mathbf{P}_x(B(1) \in V) > 0$. Tämä johtuu siitä, että $t^{-1/2}V = V$ kartion määritelmän nojalla. Siispä $\mathbf{P}(B(t) \in V) = C > 0$ vakiolla C joka ei riipu ajanhetkestä t . Jos $B(t) \in V$, niin Brownin liikkeen jatkuvuuden nojalla $\tau \leq \eta \leq t$. Siispä

$$C = \mathbf{P}_x(B(t) \in V) \leq \mathbf{P}_x(\tau \leq t)$$

jokaisella $t > 0$. Koska $\{\tau \leq t\} \subset \{\tau \leq s\}$ aina, kun $t \leq s$, niin monotonisen suppenemisen lauseen nojalla

$$0 < C \leq \mathbf{P}_x(\tau = 0).$$

Koska $\mathbf{P}_x(\tau = 0) > 0$, niin Blumenthalin 0-1 -lain nojalla $\mathbf{P}_x(\tau = 0) = 1$, joten x on säännöllinen piste. \square